یادداشت

پناهندگی زیر سایه مادر بمب‌ها

ادامه از صفحه اول

هزینه واقعی این مصرف، پس از کسر مشارکت اقتصادی مهاجران چقدر است؟ در کشوری که با ناترازی انرژی، کمبود منابع ارزی و اختلال در تأمین کالاهای ضروری مواجه است، طرح این پرسش نه نشانه بی‌رحمی، بلکه الفبای مدیریت منابع ملی است. پاسخ آشنای برخی مدافعان مهاجرت گسترده این است که مهاجران فقط مصرف‌کننده نیستند؛ آنان نیروی کارند و در تولید مشارکت می‌کنند. اما این گزاره بدون بررسی ساختار بازار کار ایران، چیزی را درباره منافع خالص یا توزیع آن منافع ثابت نمی‌کند. اگر یک کارگاه ساختمانی، کارگر مهاجر را صرفا به دلیل دستمزد پایین‌تر و امکان دورزدن بیمه و مقررات کار، جایگزین کارگر ایرانی کند، الزاما ارزش افزوده تازه‌ای خلق نشده است؛ ممکن است فقط سهم نیروی کار از درآمد بنگاه کاهش یافته و سود آن به جیب کارفرما رفته باشد. اتفاقا این بحث در سنت اندیشه چپ نیز سابقه‌ای طولانی دارد. کارل مارکس در نامه مشهور خود به مایر و فوگت در سال ۱۸۷۰، به رقابت کارگران انگلیسی و ایرلندی اشاره می‌کند و نشان می‌دهد چگونه سرمایه‌داری از این رقابت و دشمنی ملیتی برای تحکیم قدرت خود بهره می‌برد. مقصود مارکس دشمنی با کارگر ایرلندی نبود؛ نقد سازوکاری بود که دو گروه از فرودستان را در برابر یکدیگر قرار می‌داد. پرسش اینجاست که چرا برخی جریان‌های چپ، هنگام دفاع از مهاجرت گسترده، نسبت به همان مناسبات استثمار و سرکوب دستمزدها که در دیگر حوزه‌ها به‌درستی محکوم می‌کنند، چنین کم‌اعتنا می‌شوند؟ پیامدهای اجتماعی و امنیتی این وضعیت نیز قابل چشم‌پوشی نیست. در سال‌های اخیر، تنش‌ها و درگیری‌هایی میان شهروندان ایرانی و اتباع خارجی در شهرهایی مانند میبد و اقبالیه گزارش شده که گاه یک اختلاف فردی را به خشونت علیه گروهی از مهاجران تبدیل کرده‌اند. رقابت اقتصادی، احساس بی‌عدالتی و فقدان سیاست شفاف مهاجرتی می‌تواند به چنین تنش‌هایی دامن بزند. از سوی دیگر، حتی کشورهایی مانند فرانسه و بریتانیا، با وجود نظام‌های گسترده ثبت هویت، انگشت‌نگاری و بررسی پرونده‌های پناهندگی، همچنان با تهدیدهای امنیتی پیچیده مواجه‌اند. در ایرانِ درگیر جنگ، چگونه می‌توان نسبت به ضرورت احراز هویت، بررسی سوابق و تعیین وضعیت قانونی جمعیتی چندمیلیونی بی‌اعتنا بود؟ ثبت و رسیدگی قانونی، هم ضرورتی برای امنیت جامعه میزبان است و هم تضمینی برای آنکه مهاجران قربانی سوءظن جمعی و تصمیم‌های خودسرانه نشوند. مایکل والزر، فیلسوف سیاسی نیز در «ساحت‌های عدالت»، اختیار پذیرش و تعیین شرایط عضویت را از عناصر اساسی استقلال یک اجتماع سیاسی می‌داند. دفاع از چنین اختیاری، با رعایت تعهدات انسانی، نه ایده‌ای نامتعارف است و نه الزاما راست‌گرایانه. اما مسئله فقط درون مرزهای ایران نیست. این کشور در پی بحران‌های افغانستان و عراق، نزدیک به نیم‌قرن میزبان جمعیت بزرگی از پناهندگان و مهاجران بوده است. بسیاری از آنان سال‌ها در ایران کار کرده‌اند و نسل‌های بعدی‌شان در همین خاک متولد شده‌اند؛ وضعیتی که نمی‌توان آن را با مهاجرت‌های تازه و ورودهای غیرقانونی یکسان گرفت. بااین‌حال، آیا هزینه این پنج دهه میزبانی، از یارانه‌های انرژی و کالاهای اساسی تا آموزش، درمان و زیرساخت‌ها، محاسبه شده است؟ و مهم‌تر، جامعه جهانی چه سهمی از این مسئولیت را بر عهده گرفته است؟ پاسخ را می‌توان در آمار خود کمیساریای عالی پناهندگان جست‌وجو کرد. تا پایان سپتامبر ۲۰۲۶، از ۱۴۰ میلیون دلار بودجه مورد نیاز این نهاد برای فعالیت در ایران، فقط حدود ۱۹ درصد تأمین شده و نزدیک به ۱۱۳ میلیون دلار، معادل ۸۱ درصد نیاز مالی، بدون تأمین اعتبار باقی مانده بود. این رقم، تمام هزینه میزبانی ایران یا مجموع کمک‌های خارجی را نشان نمی‌دهد؛ صرفا کسری بودجه نهادی است که مأموریت تخصصی آن حمایت از پناهندگان است. اما همین عدد پرسشی تکان‌دهنده پیش می‌کشد: وقتی جامعه بین‌المللی حتی یک‌پنجم منابع مورد نیاز این نهاد را به‌سختی تأمین می‌کند، چگونه می‌توان انتظار داشت کشوری گرفتار جنگ، تحریم و ناترازی منابع، هزینه میزبانی چندمیلیونی را بی‌پایان تحمل کند؟ آیا استمرار میزبانی در ایران و پاکستان، عملا بخشی از فشار مهاجرت را از دوش اروپا و دیگر کشورها برنداشته است؟ اگر چنین است، سهم آنان در جبران این هزینه‌ها کجاست؟ آیا مسئولیت جهانی فقط در توصیه به کشورهای همسایه بحران خلاصه می‌شود؟

در روزهایی که ایران برای اعمال حقوق حاکمیتی خود در تنگه هرمز، در میانه مناقشه‌ای پیچیده بر سر حاکمیت دولت‌های ساحلی و حقوق عبور بین‌المللی، هزینه‌های سنگین اقتصادی و امنیتی می‌پردازد، مسئله حاکمیت بر قلمرو زمینی نیز شایسته همین حساسیت است. اگر حدود حقوق عبور از تنگه هرمز محل اختلاف حقوقی است، اصل اختیار ایران برای تنظیم ورود و اقامت اتباع خارجی در سرزمین خود، با رعایت تعهدات بین‌المللی، از شئون شناخته‌شده حاکمیت ملی است. چگونه می‌توان برای اعمال حقوق حاکمیتی در دریاها چنین هزینه‌هایی به جان خرید، اما در مدیریت مرزهای زمینی، اجرای قانون و تعیین ظرفیت پذیرش مهاجران، از داشتن سیاستی روشن و پاسخ‌گو بازماند؟

اینجاست که تناقض بخشی از چپ‌روی بی‌ضابطه آشکار می‌شود. نمی‌توان از عدالت اجتماعی، حقوق کارگران و توزیع عادلانه منابع سخن گفت، اما درباره آثار سیاست مهاجرتی بر همین منابع و مناسبات قدرت سکوت کرد. ایران امروز نه به مهاجرستیزی نیاز دارد و نه به رمانتیسم سیاسی درباره مهاجرت؛ نیاز کشور، سیاستی است که پناهنده واقعی را حمایت، مهاجرت اقتصادی را براساس ظرفیت تنظیم، وضعیت اقامت‌های بلاتکلیف را با رسیدگی قانونی مشخص کند و جامعه جهانی را در برابر مسئولیت مالی و انسانی خود پاسخ‌گو بداند. پناهندگی یک حق است، اما انتقال یک‌سویه و نامحدود هزینه بحران‌های جهان به دوش یک ملت و اقتصادی تحت فشار، نامش عدالت نیست. نمی‌توان با تعارفات جهان‌وطنی از عدالت جهانی سخن گفت و صورت‌حساب سنگین و بی‌پایان آن را برای جامعه‌ای فرستاد که خود زیر سایه جنگ و محاصره، برای فردای خویش می‌جنگد. همبستگی جهانی اگر مسئولیتی مشترک است، صورت‌حساب آن نیز باید مشترک باشد.

همزمان با راهپیمایی صدها هزار نفر، مراکز دولتی و رسانه‌ها هدف حمله قرار گرفتند و فروشگاه‌ها غارت شدند

فرانسه در کشاکش آشوب و اعتراض

شرق: فرانسه پس از یکی از خشونت‌بارترین روزهای اعتراض‌های سال‌های اخیر، با حدود هزارو ۸۰۰ بازداشت، بیش از ۵۰۰ مأمور امدادی و امنیتی زخمی و خسارت گسترده آشوبگران در شهرهای مختلف روبه‌رو است. آشوبی که با نارضایتی صنفی دانش‌آموزان آغاز شد، اکنون به بحرانی سراسری درباره گرانی، خدمات عمومی و توانایی دولت در حفظ نظم تبدیل شده است. شهرهای مختلف فرانسه روز گذشته در حالی عملیات گسترده پاکسازی خیابان‌ها و ارزیابی خسارت‌ها را آغاز کردند که حملات روز شنبه به ساختمان‌های دولتی، غارت فروشگاه‌ها و درگیری‌های خیابانی، شماری از بزرگ‌ترین شهرهای کشور را تحت تأثیر قرار داده بود. تازه‌ترین آمار وزارت کشور نشان می‌دهد حدود هزارو ۸۰۰ نفر بازداشت شده‌اند و بیش از ۵۰۰ نفر از نیروهای پلیس، ژاندارمری و آتش‌نشانی آسیب دیده‌اند. در پاریس به‌تنهایی ۸۵۵ نفر بازداشت شدند؛ رقمی که پلیس پایتخت آن را کم‌سابقه توصیف کرده است. مقام‌های فرانسوی همچنین تأیید کرده‌اند یک معترض در جریان تجمع‌ها بر اثر ایست قلبی جان باخته است. علت دقیق این حادثه هنوز روشن نشده است. با وجود صحنه‌های گسترده خشونت، بیشتر شرکت‌کنندگان در تظاهرات در تجمع‌های مسالمت‌آمیز حضور داشتند. لوران نونیز، وزیر کشور فرانسه، اعلام کرد ۵۵۰ هزار نفر در حدود ۱۱۰ راهپیمایی سراسر کشور شرکت کردند که ۱۱۰ هزار نفر از آنان در پاریس بودند. برگزارکنندگان و اتحادیه‌های کارگری، شمار معترضان را نزدیک به ۸۰۰ هزار نفر برآورد کرده‌اند. این اختلاف آماری، ابعاد گسترده بسیج اجتماعی را تغییر نمی‌دهد. دانش‌آموزان، دانشجویان، معلمان، اتحادیه‌های کارگری و شماری از فعالان جنبش جلیقه‌زردها در اعتراض‌هایی حضور داشتند که خواسته‌های آنها از اصلاح مدارس تا افزایش دستمزدها، حمایت از مستمری‌ها و کاهش هزینه زندگی گسترده بود. اما در حاشیه این تجمع‌ها، گروه‌های نقاب‌دار و آشوبگر مسیر حرکت را از راهپیمایی‌های اصلی جدا و با ایجاد موانع آتشین، حمله به نیروهای امنیتی و غارت فروشگاه‌ها، بخش‌هایی از شهرها را به صحنه درگیری تبدیل کردند. پلیس برای مقابله با آنان از گاز اشک‌آور، خودروهای آب‌پاش و یگان‌های ضدشورش استفاده کرد.

از پاریس تا لیموژ

در پاریس، میدان جمهوری و خیابان‌های اطراف آن به یکی از کانون‌های اصلی درگیری تبدیل شد. خودروها و دوچرخه‌ها به آتش کشیده شد و گروه‌هایی از مهاجمان با شکستن شیشه‌ها و درهای محافظ، وارد فروشگاه‌های پوشاک، جواهرات و مواد غذایی شدند. در مناطق مرکزی پایتخت، نیروهای پلیس کوشیدند از حرکت گروه‌های معترض به سوی خیابان شانزه‌لیزه، کاخ الیزه و دیگر مراکز حساس جلوگیری کنند.

امانوئل گرگوار، شهردار پاریس، با اشاره به حجم خسارت‌ها اعلام کرد بخش‌هایی از خیابان‌های پایتخت به‌طور سازمان‌یافته تخریب شده‌اند. او در عین محکوم‌کردن آشوبگران، بر ضرورت تفکیک اعتراض‌های مشروع اجتماعی از غارت و تخریب تأکید کرد. حمله به رسانه‌ها نیز از نخستین ساعات روز آغاز شد. حدود صد فرد نقاب‌دار ساختمان محل فعالیت شبکه خبری «سی‌نیوز»، رادیو «اروپ ۱» و نشریه «ژورنال دو دیمانش» را در منطقه پانزدهم پاریس هدف قرار دادند. مهاجمان ورودی پارکینگ را مسدود کردند و با پرتاب اشیا، شیشه‌های ساختمان را شکستند. پلیس از بازداشت ۲۱ نفر در ارتباط با این حمله خبر داد. رسانه‌های هدف قرارگرفته، این اقدام را تعرض به آزادی فعالیت روزنامه‌نگاران دانسته و آن را محکوم کردند. در مارسی، گروهی از مهاجمان با استفاده از موانع فلزی وارد ساختمان شهرداری شدند و به بخش‌هایی از آن آسیب رساندند. در لیون، دفتر گردشگری شهر در میدان بلکور هدف آتش‌سوزی قرار گرفت و چندین فروشگاه تخریب شدند. ساختمان‌های شهرداری در شهرهای لیل و آنژه نیز هدف حمله قرار گرفتند. یکی از سنگین‌ترین خسارت‌ها در لیموژ رخ داد؛ جایی که آتش‌سوزی عمدی ساختمان تاریخی شهرداری، بخش‌هایی از بنا و سقف آن را تخریب کرد. در بوردو نیز اقامتگاه استاندار منطقه هدف حمله قرار گرفت و به گفته شهردار، تا صد واحد تجاری در جریان ناآرامی‌ها غارت شدند. گسترش حملات به ساختمان‌های عمومی، رسانه‌ها و فروشگاه‌ها باعث شده هزینه اقتصادی و امنیتی این روز بسیار فراتر از اختلال معمول یک راهپیمایی اعتراضی باشد. مقام‌های شهری خواستار کمک فوری دولت برای بازسازی تأسیسات آسیب‌دیده و حمایت از کسب‌وکارهای خسارت‌دیده شده‌اند.

بحران مدارس سراسری شد

ریشه اعتراض‌های اخیر به اواخر سپتامبر بازمی‌گردد؛ زمانی که دانش‌آموزان دبیرستانی در حومه پاریس علیه کمبود معلم، کلاس‌های پرجمعیت و وضعیت نامناسب ساختمان‌های آموزشی تجمع کردند. تعطیلی کلاس‌ها، مسدودکردن ورودی مدارس و همراهی معلمان و والدین به تدریج این حرکت را گسترش داد. اما نارضایتی آموزشی در بستری از فشارهای اقتصادی شکل گرفته بود. افزایش هزینه انرژی، مواد غذایی و مسکن، همراه با نگرانی درباره کیفیت خدمات عمومی، زمینه پیوستن گروه‌های دیگر جامعه را فراهم کرد. اتحادیه بزرگ کارگری «کنفدراسیون عمومی کار» خواهان افزایش حقوق و مستمری‌ها، کاهش قیمت‌ها و حفاظت از خدمات عمومی شد.

هم‌زمان، فراخوان‌های منتشرشده در شبکه‌های اجتماعی برای احیای جنبش جلیقه‌زردها، به پیوند اعتراض‌های دانش‌آموزی با نارضایتی‌های گسترده‌تر کمک کرد. جلیقه‌زردها نخستین بار در سال ۲۰۱۸ در اعتراض به افزایش مالیات سوخت ظهور کردند، اما به‌سرعت به جنبشی علیه کاهش قدرت خرید و سیاست‌های اقتصادی دولت امانوئل مکرون تبدیل شدند. در اعتراض‌های کنونی نیز شکاف میان مطالبات اجتماعی و ظرفیت مالی دولت در مرکز بحران قرار گرفته است. دولت سباستین لکورنو برای بودجه ۲۰۲۷، مجموعه‌ای شامل ۴۳ میلیارد یورو اقدامات اصلاح مالی تازه پیشنهاد کرده که همراه با ۱۱ میلیارد یورو اقدامات پیشین، تلاشی ۵۴ میلیارد یورویی برای کنترل وضعیت مالی کشور محسوب می‌شود. این برنامه صرفا شامل کاهش مستقیم هزینه‌ها نیست؛ محدودکردن رشد مخارج و دیگر تدابیر بودجه‌ای نیز در آن جای دارند. بر اساس اسناد رسمی دولت، کسری بودجه فرانسه در سال ۲۰۲۶ حدود ۵.۴ درصد تولید ناخالص داخلی برآورد شده و هدف سال آینده کاهش آن به پنج درصد است. بدهی عمومی نیز به حدود ۱۱۹ درصد تولید ناخالص داخلی رسیده و هزینه بهره بدهی قرار است از ۷۹ میلیارد یورو در سال جاری به بیش از ۹۱ میلیارد یورو در سال آینده افزایش یابد. این شرایط، دولت را میان دو فشار قرار داده است: ضرورت مهار کسری بودجه و تأمین مطالبات شهروندانی که از کاهش کیفیت خدمات عمومی و فشار معیشتی ناراضی‌اند.

بحران نظم و جدال سیاسی

امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، حمله به مراکز دولتی، فروشگاه‌ها و نیروهای امنیتی را محکوم کرده و وعده داده است عاملان تخریب و غارت شناسایی و مجازات شوند. سباستین لکورنو، نخست‌وزیر نیز گفته دولت اجازه نخواهد داد خشونت خیابانی به ابزاری برای فشار سیاسی پیش از انتخابات تبدیل شود. لکورنو گروه‌های افراطی و تبهکارانی را که به گفته او از اعتراض‌ها برای تخریب و غارت بهره برده‌اند، مسئول بخش مهمی از خشونت‌ها معرفی کرده است. مقام‌های امنیتی نیز از حضور گروه‌های موسوم به «بلوک سیاه» سخن گفته‌اند؛ گروه‌هایی که با پوشش یکسان تیره، صورت‌های پوشیده و اقدام‌های هماهنگ در تجمع‌ها ظاهر می‌شوند. با این حال، مسئولیت سازمانی احزاب سیاسی در هدایت مستقیم تمام این خشونت‌ها اثبات نشده است. ژان لوک ملانشون، رهبر حزب رادیکال «فرانسه تسلیم‌ناپذیر»، در راهپیمایی پاریس حضور داشت و از مطالبات اقتصادی و اجتماعی معترضان حمایت کرد. او و متحدانش در مقابل، عملکرد پلیس و برخورد با نوجوانان را مورد انتقاد قرار داده‌اند.

در شهر سنت‌اتین، یک معترض ۱۷ساله در حادثه‌ای مرتبط با استفاده از نارنجک کنترل جمعیت، دست خود را از دست داد و تحقیق درباره عملکرد پلیس آغاز شده است. این حادثه و موارد دیگر جراحت معترضان، بر تنش میان نیروهای امنیتی و گروه‌های دانش‌آموزی افزوده است. در سوی دیگر، مارین لوپن از حزب اجتماع ملی، خشونت‌های اخیر را محکوم و چپ رادیکال را به تشدید فضای تقابل متهم کرده است. حزب او تلاش دارد امنیت عمومی، اجرای قانون و مقابله با آشوبگران را به یکی از محورهای رقابت سیاسی تبدیل کند. این جدال در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری بهار ۲۰۲۷ اهمیت ویژه‌ای پیدا کرده است. در حالی که جریان‌های مخالف دولت برای جلب حمایت رأی‌دهندگان ناراضی رقابت می‌کنند، جریان میانه نزدیک به مکرون با فشار ناشی از بحران اقتصادی، نارضایتی اجتماعی و انتقادها از عملکرد امنیتی دولت روبه‌رو است.

گزارش

وعده «السیسی» برای کناره‌گیری از قدرت

رئیس‌جمهور مصر وعده داده در سال ۲۰۳۰ قدرت را ترک خواهد کرد و قانون اساسی برای تمدید دوران ریاست‌جمهوری او تغییر نمی‌کند. هم‌زمان، عبدالفتاح السیسی از طرحی برای تربیت رهبران آینده در آکادمی نظامی مصر پرده برداشت؛ برنامه‌ای که نقش ارتش را در ساختار سیاسی این کشور برجسته‌تر می‌کند.

عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهور ۷۱ساله مصر، در مراسم فارغ‌التحصیلی دانشجویان آکادمی نظامی این کشور تأکید کرد دوران ریاست‌جمهوری او در سال ۲۰۳۰ به پایان می‌رسد و قصد ندارد برای ماندن در قدرت، قانون اساسی را بار دیگر تغییر دهد. او اعلام کرد پایان دوره ریاست‌جمهوری‌اش موضوعی «کاملا قطعی» است و دیگر درباره آن بحث نخواهد شد. السیسی در عین حال تأکید کرد پیش از ترک قدرت باید زمینه حضور نسل تازه‌ای از مدیران و رهبران سیاسی فراهم شود. السیسی که از سال ۲۰۱۴ ریاست‌جمهوری مصر را در اختیار دارد، در انتخابات دسامبر ۲۰۲۳ برای سومین دوره انتخاب شد. اصلاحات قانون اساسی در سال ۲۰۱۹ دوره ریاست‌جمهوری را از چهار به شش سال افزایش داد و امکان نامزدی دوباره او را فراهم کرد. در صورت پایان دوره کنونی طبق برنامه، السیسی پس از ۱۶ سال از ریاست‌جمهوری کنار خواهد رفت.

او پیش از رسیدن به قدرت، فرمانده ارتش و وزیر دفاع مصر بود و در سال ۲۰۱۳ پس از اعتراض‌های گسترده علیه محمد مرسی، نخستین رئیس‌جمهور منتخب پس از انقلاب مصر، در برکناری او نقش اصلی را ایفا کرد. السیسی یک سال بعد رئیس‌جمهور شد و در دوران حکومتش فعالیت اخوان‌المسلمین به‌شدت سرکوب و محدود شد. طبق پیشنهاد او، دارندگان مدرک دکترا از دانشگاه‌های معتبر داخلی و خارجی پس از گذراندن مراحل گزینش، وارد دوره‌ای ۳۰ماهه می‌شوند تا با ساختار دولت، منابع ملی، شیوه اداره کشور و چگونگی حفاظت از منافع و امکانات آن آشنا شوند. السیسی گفته این برنامه صرفا برای تربیت رئیس‌جمهور آینده نیست و فارغ‌التحصیلان می‌توانند برای تصدی وزارتخانه‌ها، استانداری‌ها، نمایندگی مجلس و دیگر مسئولیت‌های عالی آماده شوند. قرار است کمیته‌ای زیر نظر رئیس مجلس مصر و با حضور وزیران دادگستری و آموزش عالی، شخصیت‌های سیاسی و صاحب‌نظران، معیارهای پذیرش داوطلبان را تدوین و پیش‌نویس قانون مربوط به برنامه را تهیه کند. بر اساس توضیحات تکمیلی مقام‌های مصری، شمار داوطلبان ممکن است بین ۲۰۰ تا هزار نفر باشد و برنامه عمدتا افراد ۴۰ تا ۵۰ساله را هدف قرار دهد.

برگ سبز خودرو پراید ۱۳۱سفید مدل ۱۳۹۵
به شماره پلاک ۱۵۲ایران ۱۱۸س۱۶
شماره شاسی NAS۴۱۱۱۰۰G۳۴۷۴۱۰۵
و شماره موتور M۱۳۵۵۸۱۳۳۶
به نام **رضا بخشی بورنگ** با کد ملی ۵۲۳۰۱۶۸۰۵۶
مفقود شده و فاقد اعتبار است.

برگ سبز و سند کمپانی موتور سیکلت توس نو ۱۲۵CDI
مشکی مدل ۱۳۹۰ به شماره پلاک ۶۳۷ایران ۹۷۲۷۴
شماره تنه : N۳N***۱۲۵T۹۰۳۳۰۸۸
و شماره موتور: NCA***۳۲۱۱۱۷۴۵
به نام **اکبر شکاری افکوئیه** با کد ملی ۵۴۳۹۸۹۷۰۳۸
مفقود شده و فاقد اعتبار است.

خودروی رانا پلاس سفید روغنی مدل ۱۴۰۱
به شماره پلاک ۴۰ایران ۵۹۸ط۵۳
و شماره شاسی: NAAU۰۱FE۷NT۳۷۵۲۰۱
در تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۹ سرقت شده است .
در صورت مشاهده با شماره ۰۹۳۶۶۲۰۷۳۰۰
تماس بگیرید.

مدرک فارغ التحصیلی اینجانب **علی اصغر رنجبر ماجلانی**
فرزند محمدعلی به شماره شناسنامه ۵۹۲۰ صادره از تهران
مقطع کاردانی رشته دامپزشکی صادره از واحد دانشگاهی
سنندج با شماره ۴/۶۲۱ مورخ ۱۳۷۹/۰۱/۲۵ مفقود گردیده و
فاقد اعتبار می باشد. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به
دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج به نشانی کردستان سنندج
سه راهی ادب دانشگاه آزاد اسلامی ارسال نماید.

برگ سبز خودرو جک هاچ بک مشکی مدل ۱۴۰۱
به شماره پلاک ۲۱ایران ۵۹۴و۳۴
شماره شاسی NAKSG۷۴۲۸NB۱۳۲۲۵۸
و شماره موتور HFC۴GB۳۳DP۰۰۰۵۸۹
به نام **مسعود یارمحمدی** با کد ملی ۱۸۲۹۲۵۲۹۰۹
در تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۵مفقود شده و فاقد اعتبار است.

برگ سبزوکارت **موتورسیکلت پالس باجاج** مدل ۱۴۰۰سفید
رنگ به شماره پلاک ۱۳۱(۷۳۳۷۲)شماره موتور
JLZCJG۶۹۵۸۰ شماره تنه
N۵PJAAJHTMAN۲۱۳۹۹ بنام **محسن یونس جباری**
نام پدر مهدی مفقود گردیده واز درجه اعتبار ساقط می باشد

کارت خودرو، برگ سبز و سند کمپانی خودرو پژو پارس XU۷ سفید
مدل ۹۳ به شماره پلاک ۹۶ق۱۷۵۱ایران۷۹
شماره موتور ۱۲۴k۰۴۸۲۵۱۰
و شماره شاسی NAAN۰۱CA۶EH۱۴۲۵۳۷
به نام **صدیقه کرد چگینی** مفقود گردیده
و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی به طور فوق‌العاده نوبت دوم
انجمن علمی جنین شناسی و بیولوژی تولید مثل ایران
به شماره ثبت ۳۱۵۹۸ و شناسه ملی ۱۰۳۲۰۸۷۰۶۶۶
احتراما بدین وسیله از کلیه اعضای محترم پیوسته انجمن دعوت به عمل می آید تا در مجمع عمومی عادی نوبت دوم که روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۴ از ساعت ۱۵:۳۰ الی ۱۶:۳۰ به آدرس تهران، بلوار کشاورز، نبش خیابان قدس، ستاد مرکزی دانشگاه علوم پزشکی تهران، طبقه نهم، سالن دارالفنون برگزار می گردد، شرکت فرمایند. دستور جلسه: تعیین اعضای کمیته انتخابات الکترونیک هیات مدیره و بازرس جدید انجمن
هیئت مدیره انجمن علمی جنین شناسی و بیولوژی تولید مثل ایران

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سندرسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۳۱۰۱۱۰۰۶۲۵۸ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۱ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبتی ناحیه سه کرج تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای مظاهر علیزاده به شناسنامه شماره ۶۶۳ صادره از هشترود فرزند ابوطالب در ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی در آن به مساحت ۱۲۰ متر مربع مفروز از پلاک شماره ۴۳۱ فرعی از ۱۷۰ اصلی واقع در البرز و با خریداری از آقای ابو طالب علیزاده و با مالکیت مالک اولیه آقای رجب حمزه زاده تایید مینماید. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور وعدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۵/۰۷/۲۷
تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۵/۰۸/۱۳
شناسه : ۲۲۹۹۸۲۶

آگهی مناقصه عمومی تک مرحله ای
پروژه اجرای نهرسرپوشیده بلوار شهید سلیمانی
نوبت اول

دهیاری عباس آباد علاقبند در نظر دارد فراخوان پروژه اجرای نهر سرپوشیده بلوار شهید سلیمانی به شماره ۲۰۰۵۰۹۰۷۶۵۰۰۰۰۰۳ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.
کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.
متقاضیان شرکت در فراخوان در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.
هزینه درج ۲ نوبت آگهی روزنامه بر عهده برنده یا برندگان مناقصه خواهد بود .

مواعد زمانی:
– **تاریخ انتشار فراخوان:** ۱۴۰۵/۰۷/۲۶
– **مهلت دریافت اسناد فراخوان:** ساعت ۱۶:۰۰ شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۱۶
– **مهلت ارسال پیشنهادات:** ساعت ۱۰:۰۰ چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۲۷
– **زمان بازگشایی پاکت ها:** ساعت ۱۰:۳۰ چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۲۷
نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار:
الف– واریز مبلغ ۱/۷۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال به شماره حساب ۹۲۳۳۲۳۰۹۲ نزد بانک کشاورزی شعبه بازار بزرگ ری بنام دهیاری عباس آباد علاقبند به شناسه ملی ۱۴۰۰۳۹۱۸۷۳۳ و کد اقتصادی ۴۱۱۵۸۱۵۱۴۶۹۶ .
ب– ارائه ضمانت نامه معتبر بانکی به مبلغ ۱/۷۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال به نفع کارفرما به مدت حداقل سه ماه پس از ارائه پیشنهاد.

اطلاعات تماس و آدرس دستگاه :
تهران - بزرگراه امام رضا (ع) - جاده خاوران - عباس آباد علاقبند - خیابان ایوبی پلاک ۳۵ شماه تماس : ۱ – ۳۶۶۷۵۳۵۰